

КОЕ Е НАЙ-ХУБАВОТО? АРАБСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Атанас Далчев, 1979

chitanka.info

Живял някога един мъдър човек. Той имал трима сина. А съседът им бил също мъдър и те го почитали. Съседът им имал прекрасна дъщеря и всеки от младежите ходил при него и го молил да му я даде за жена.

Тогава съседът рекъл на младежите:

— Деца мои, мисля, че ако дам дъщеря си на един от вас, останалите двама ще се разсърдят. Затова ще подаря на всеки от вас по сто жълтици и ще дам дъщеря си на оня, който купи за тия пари най-хубавото нещо.

Братята се съгласили с това. Взели по сто жълтици и заминали в чужбина. Там всеки от тях се заловил да търси най-полезното и прекрасното нещо, за да го купи.

И измежду многото неща първият младеж избрал един килим. Цената му била сто жълтици. Този килим можел в един миг да занесе оня, който седи на него, където той пожелае.

Вторият намерил за сто жълтици един лимон. Оня, който изпил неговия сок, можел да живее дотогава, докато не пожелае да умре.

А третият купил за сто жълтици едно огледало. Това огледало показвало който искаш човек, където и да се намирал той.

И ето, случайно и тримата младежи се срещнали в един град. Зарадвали се един друг. Всеки показал на братята си онова, което бил купил. След това двамата братя рекли на притежателя на огледалото:

— Позволи ни да видим девойката!

Те погледнали и видели, че девойката умира, а около нея седят хора и плачат.

Щом видели това, братята казали на притежателя на килима:

— Позволи ни да отлетим на твоя килим.

Завчас пристигнали там, където искали, и казали на притежателя на лимона:

— Съживи девойката!

Той веднага разрязал лимона, дал на девойката да изпие неговия сок и тя оживяла.

За кого се омъжила девойката?

За онзи, който донесъл лимона.

Притежателят на огледалото само гледал — да му даде бог добро за това. Огледалото останало у него и той нищо не загубил.

Също и притежателят на килима. Той отвел всички, където трябвало — да му даде бог добро за това.

А този, който донесъл лимона, възвърнал на девойката живота, но лимонът му бил изгубен. Той изхарчил стоте си жълтици за самата девойка и затова с право се оженил за нея.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.